

γε λυττώσαις κυσίν, ἐγὼ δὲ καὶ ἵπποις· ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ
 βοῦς μαίνεσθαι καὶ ἀλώπεκας· ἀρκεῖ δὲ τὸ τῶν κυνῶν,
 ὃ ἀναμφισβήτητόν ἐστι, καὶ μαρτυρεῖ λόγον ἔχειν καὶ
 διάνοιαν οὐ φαύλην τὸ ζῶον, ἧς ταραττομένης καὶ συγ-
 5 χεομένης ἢ λεγομένη λύττα καὶ μανία πάθος ἐστίν· οὔτε E
 γὰρ ὄψιν ἀλλοιουμένην αὐτῶν οὔτ' ἀκοὴν ὁρῶμεν· ἀλλ'
 ὡσπερ ἀνθρώπου μελαγχολῶντος ἢ παρακόπτοντος ὃ μὴ
 λέγων ἐξεστάναι καὶ διεφθορέναι τὸ φρονοῦν καὶ λογι-
 ζόμενον καὶ μνημονεῦον ἄτοπός ἐστι (καὶ γὰρ ἡ συνήθεια
 10 ταῦτά γε κατηγορεῖ τῶν παραφρονούστων μὴ εἶναι παρ'
 αὐτοῖς ἀλλ' ἐκπεπτωκένας τῶν λογισμῶν), οὕτως ὃ τοὺς
 λυττῶντας κύνας ἄλλο τι πεπονθέναι νομίζων ἀλλ' οὐχὶ
 τοῦ φρονεῖν πεφυκότος καὶ λογίζεσθαι καὶ μνημονεύειν
 ἀναπεπλησμένου ταραχῆς καὶ παραπεπαικότος ἀγνοεῖν τὰ
 15 φίλτατα πρόσωπα καὶ φεύγειν τὰς συντροφους διαίτας, F
 ἢ παρορᾶν τὸ φαινόμενον ἔοικεν ἢ συνορᾶν τὸ γινόμενον
 ἐξ αὐτοῦ φιλονεικεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

6. Σ. Ὅρθῶς μοι δοκεῖς ὑπονοεῖν· οἱ γὰρ ἀπὸ τῆς
 Στοᾶς καὶ τοῦ Περιπάτου μάλιστα πρὸς τοῦναντίον ἐν-
 20 τείνονται τῷ λόγῳ, τῆς δικαιοσύνης ἑτέραν γένεσιν οὐκ
 ἐχούσης, ἀλλὰ παντάπασιν ἀσυστάτου καὶ ἀνυπάρκτου
 γιγνομένης, | εἰ πᾶσι τοῖς ζώοις λόγου μέτεστι· γίγνεται 964
 γὰρ ἢ τὸ ἀδικεῖν ἀναγκαῖον ἡμῖν ἀφειδοῦσιν αὐτῶν, ἢ μὴ
 χρωμένων αὐτοῖς τὸ ζῆν ἀδύνατον καὶ ἄπορον· καὶ τρό-
 25 πον τινὰ θηρίων βίον βιωσόμεθα, τὰς ἀπὸ τῶν θηρίων